

DOBRODRUŽNÁ CESTA DO MÄŠLNÄKA

ÄšterÄ½, 19 bÄ™ezen 2024

NemainstreamovÄ½ mediÄ½lnÄ½ scÄ½na je uÄ¾ skoro 4 roky jen samÄ½; zkÄ½za, chmury a dÄ½sivÄ½ prognÄ¾zy. Dovolte mi to teo lehce nabourat osobnÄ½m blogem, kterÄ½ pÄ½sobÄ½ jak pÄ½™epis italskÄ½ komedie s Ä½etnÄ½m Fantozzim, ale pÄ½™itom je na podle skuteÄ½nÄ½ch udÄ½lostÄ½. CelÄ½ nÄ½sledujÄ½cÄ½ popis je pÄ½™esnÄ½m zÄ½znamem toho, co se mi pÄ½™ihodilo bÄ½hem j zÄ½Ä½™ijovÄ½ soboty pÄ½™i neÄ½ekanÄ½ zÄ½bavnÄ½ vÄ½pravÄ½, po okolÄ½ MÄ½lnÄ½ka. Nic nenÄ½ pÄ½™idÄ½no a nÄ½kterÄ½ vÄ½ci lehce uhlazeny, aby Ä½tenÄ½Ä½™e pÄ½™liÄ½ nepohorÄ½ily a aby na mÄ½ nevolali ChocholouÄ½ka.

Sepisuji to vÄ½je mimo jinÄ½ proto, abyste si mohli vzpomenout na moji Ä½zÄ½zraÄ½nou Ä½ikovnostÄ½, aÄ¾ se vÄ½jm nebude nÄ½co daÄ½™mit. VÄ½dycky si pak mÄ½Ä½ete Ä½™Ä½ct: Ä½zÄ½PoÄ½™Ä½d lepÄ½Ä½ neÄ¾ ta dementnÄ½ Nikola.Ä½

V sobotu dopoledne jsme se s partnerkou rozhodly, Ä¾e si potÄ½™ebujeme nutnÄ½ odpoÄ½nout. JÄ½ od nekoneÄ½nÄ½ch tabulek, algoritmÄ½ a vzoreÄ½kÄ½, ona od praÄ¾skÄ½ dopravy a sebevraÄ¾ednÄ½ch ajfounovÄ½ch zombÄ½kÄ½, kteÄ½™Ä½ Ä½Ä½m dÄ½l Ä½astÄ½ji vchÄ½zejÄ½ a vjÄ½Ä½dÄ½jÄ½ pÄ½™ed tramvaje.

Na zaÄ½Ä½tku je nutnÄ½ zmÄ½nit jeden dÄ½leÄ¾itÄ½ fakt Ä½ moje partnerka je tak trochu Ä½zaspÄ½kÄ½, coÄ¾ jÄ½ sice dÄ½vÄ½i skoro aÄ¾ magickou schopnost extrÄ½mnÄ½ho soustÄ½medÄ½nÄ½, ale zÄ½roveÄ½ jÄ½ to trochu ztÄ½Ä½uje komunikaci s nÄ½mi pozemÄ½Ä½ny (dÄ½le v textu jÄ½ tedy budu Ä½™Ä½kat Ä½zÄ½spinkaÄ½, protoÄ¾e svoje pravÄ½ jmÄ½no nechce na na mÄ½m dezolÄ½tskÄ½m blogu zveÄ½™ejÄ½ovat). A protoÄ¾e je pro Aspinku komunikace s Ä½znelogickÄ½mi lidmi znaÄ½nÄ½ unavujÄ½cÄ½, vÄ½tÄ½inou se snaÄ¾Ä½me na vÄ½lety vybÄ½rat lokality dÄ½l od civilizace. HlavnÄ½ bÄ½t co nejdÄ½l od davÄ½ lidÄ½. JeÄ½tÄ½ jednou opakuji Ä½ pÄ½™i naÄ½ich odpoÄ½inkovÄ½ch vÄ½letech je dÄ½leÄ¾itÄ½ vyhÄ½bat se velkÄ½m srocnÄ½m lidÄ½! NaÄ½Ä½m oblÄ½benÄ½m relaxem tedy je krom prochÄ½zek skrz lesy a hory napÄ½™Ä½klad to, Ä¾e pÄ½™ejedeme autem nÄ½kam na mÄ½nÄ½ frekventovanou cyklostezku, kterÄ½ vede podÄ½l ukldÄ½ujÄ½cÄ½ho toku Ä½™eky a tam si projedeme tak deset kilometrÄ½ tam a zpÄ½t na kolech nebo elektro-kolobÄ½Ä½kÄ½ch. V MÄ½lnÄ½ku jsme tedy zaparkovaly na jednom zapadlÄ½m parkoviÄ½ti nedaleko Labe, vyndaly kolobÄ½Ä½ky a vyrazily dolÄ½ z kopce na poklidnou jÄ½zdu podÄ½l Labe. Cestu jsem tentokrÄ½t naplÄ½novala jÄ½, takÄ¾e to byla samozÄ½™ejmÄ½ perfektnÄ½ vybranÄ½ trasaÄ½!

ZÄ½Ä½™ez prvnÄ½-

KdyÄ¾ jsme se na kolobÄ½Ä½kÄ½ch koneÄ½nÄ½ prodrncaly aÄ¾ k Ä½™ece, Ä½ekalo nÄ½s tam podle mÄ½ho dokonalÄ½ho plÄ½nu krÄ½snÄ½ ticho, tiÄ½je plynoucÄ½ Ä½™eka a naÄ½je unavenÄ½ mozky si mohly uÄ¾Ä½vat jemnÄ½ Ä½um vody naÄ½ine, poÄ½kat, to se samozÄ½™ejmÄ½ nestalo!

Ve skuteÄ½nosti jsme natÄ½Ä½jenÄ½ projely poslednÄ½ zatÄ½Ä½kou pÄ½™ed labskou cyklostezkouÄ½ia pÄ½™ed nÄ½mi se vynoÄ½™il dav vÄ½skajÄ½cÄ½ch lidÄ½, namiÄ½cencÄ½ parkoviÄ½tÄ½ a vÄ½jude Ä½™ev. Vjely jsme pÄ½™Ä½mo doprostÄ½med nÄ½jakÄ½ dÄ½tskÄ½ soutÄ½Ä¾ v bÄ½hu na tÄ½mi sta metrÄ½. SoutÄ½Ä¾ navÄ½c moderoval jakÄ½si lesnÄ½ hejkal, kterÄ½ zaÄ½al nadÄ½jenÄ½ Ä½™vÄ½t do mikrofonu takovou intenzitou, Ä¾e obÄ½Ä½ a huÄ½Ä½cÄ½ reprobredny mÄ½lem odskÄ½jkaly aÄ¾ do vody.

Aspinka pÄ½™ekvapenÄ½ vyvalila oÄ½i a okamÄ¾itÄ½ zaÄ½ala hledat Ä½nikovou cestu. Davu se ale neÄ½lo jednoduÄ½je vyhnout Ä½ jedinÄ½ moÄ¾nost by byla vrÄ½tit se do kopce a udÄ½lat velikou objÄ½Ä½ku skrz mÄ½sto, po silnici plnÄ½ aut. SeskoÄ½ily jsme tedy z naÄ½ich elektrickÄ½ch oÄ½™Ä½ a snaÄ¾ily se je opatrnÄ½ protlÄ½it skrz parkoviÄ½tÄ½ plnÄ½ aut a rodiÄ½Ä½, kteÄ½™Ä½ nadÄ½jenÄ½ halekali na svÄ½ malÄ½ ratolesti. BÄ½Ä½eckÄ½ soutÄ½Ä¾ dÄ½tÄ½ byla spojena i s nÄ½jakou akcÄ½ na ochutnÄ½vÄ½nÄ½vÄ½na, takÄ¾e bylo opravdu veselo. Kolem zmatenÄ½ bÄ½hajÄ½cÄ½ch dÄ½tÄ½ a jejich hlukem zmatenÄ½ch rodiÄ½Ä½ krouÄ¾ili i ovÄ½nÄ½nÄ½ degustÄ½toÄ½™i, kteÄ½™Ä½ obÄ½as zmatenÄ½ zavÄ½tali i na cyklostezku Ä½ nynÄ½ bÄ½Ä½eckou drÄ½hu Ä½ coÄ¾ samozÄ½™ejmÄ½ vyvolalo reakci od hejkala u mikrofonu.

PÄ½™i opatrnÄ½m obchÄ½zenÄ½ rozjuchanÄ½ho davu mÄ½ oko nÄ½hle padlo na neobvyklou a nepÄ½™ehÄ½dnutelnou tvÄ½Ä½™ jednoho bÄ½valÄ½ho

politika. Aspinka ho má; ráda kvá-li jeho pátesná a ásto pá-jemná sarkastická½m glosím na webu a já; vlastná tak. Tenhle bával politik a áeditel Ájkoly je nadájen½m cyklistou a sportovcem, takže tam byl zátejmá s vlastná-m bá-hajá-cá-m dá-tkem. Aspinka si ho ale zdá; se v davu nevájimla.

Pohodila jsem tedy na hlavou patá-ná½m smárem a tiá; jsem já- áekla: áŽHele, tá;mhle je Klaus mladá;-.âœ

Aspinka mne podle vájeho vábec neslyájela a koukala na druhou stranu. Pohodila jsem tedy smárem k panu Klausovi hlavou vá½razná;ji a jeá;ta; pro jistotu nazná-ila sprá;vná½ smár pusou zkroucenou na stranu. Hlasitá;ji jsem áekla: áŽKoukej, Vaá;ek Klaus, tamhle!âœ

Ale moje partnerka jako kdyby ohluchla, vábec má; nevná-mala, koukala zarytá; do země a ápiá-kou nohy páehazovala kamá-nky. Á;e by já- z toho hluku kolem á¾ tak hrozná; zalehly uá;í? Hm, pámiá;el áas na má; zvú-ná½, divadelná- hlas!

Záala jsem pohazovat hlavou smárem ke Klausovi jeá;ta; vá½razná;ji a mimická½mi svaly jsem já- extra okatá; nazná-ovala smár, která½m se má; kouknout. Vlastná; jsem áplná; zkáivila hubu, protoá¾e jsem nechtá;la ukazovat rukou, coá¾ pátece dá;lajá- jen idioti. A já; idiot nejsem, no ne? Já; radá;ji ukazovala xichtem stoá-ená½m na stranu a koulená-m oá-ima.

áŽTAMHLE, KLAUS, V TÁ% Á EDÁ% MIKINÁš!!âœ áekla jsem tak jemná;, á¾ z toho kolem ná;s má;lem popraskal asfalt. Obá- reproduktory jsem páeávala dostateá-ná; a Aspinka koneá-ná; zvedla hlavu. A nebyla jediná; á“ v tu chví-li se na ná;s samozáejmá; otoá-il i pan Klaus. Uvidá;l tedy bloná-atou magorku, která; zbá;sile cukala hlavou jeho smárem, obliá-ej má;la ká-eá-ovitá; stoá-ená½ na stranu a ávala: áŽKLAUS!!âœ

Má; prvná- áspá;á;ná½ zá;sek.

Aspinka zrudla a záala nená;padná; prchat z má-sta áinu. Celou dobu má; samozáejmá; slyájela, ale nechtá;la na ná;s upoutá;vat pozornost. Asi na chvílku zapomná;la, s jakou osobou na vá½let vyrazila. Povedlo se, pozornost okolostojá-cá-ch jsme na sebe rozhodná; neupoutaly! Vrá;tila jsem tedy svá; obliá-ej zpá;t do stá-edná- osy a s oá-ima upá-ená½ma na oblohu a nená;padná½m popisková;ná-m jsem ná;sledovala poskakujá-cá- pá;lky Aspinky páede mnou. Protá;hly jsme se kolem davu a pokračá-ovaly v cestá;.

Záátez druhá½

Chvá-li jsme jely docela v klidu. Na dalá;- á;isti cyklostezky totiá¾ krom obá-asná-ého rybá;á-ská-ého bivaku nikdo nebyl. Bylo vcelku chladno a v kombinaci s vlhká½m vzduchem to nedá;lalo áplná; ideá;lná-prostá-edá- pro cyklo-vá½let. Pátesná; podle má-ého geniá;lná-ého plá;inu! Projely jsme kolem fascinujá-cá-ého hábitova á-á-ná-ch lodá-, skrz pá;r krá;sná; rozblá;icená½ch kaluá¾á-, xichtem jsem si pááitelsky plá;cla s páevislou vá;tvá- á“ no pará;da. Blá-á¾ily jsme se k vesniá-ce jmá-onem Kly. Druhá½ mistrovská½ zá;átez má-ého plá;inovácá-ého talentu se rychle blá-á¾il!

Na Kly jsem se bá;hem já-zdy záala tá;á;jit jak na smilová;ná- á“ kombinace vlhká-ého chlá;dku u ámky, vá;tru z rychlá- já-zdy a kotle ranná- ká;ivy totiá¾ logicky páinesly oá-eká;vaná- ovoce. Jiná½mi slovy á“ moá-á;jk mi praskal ve á;vech. Kdyá¾ jsem tedy uvidá;la ceduli áŽHostinec u Martina á“ 450mâœ, má;lem mi vyhrkla á¾lutá; slza dojetá- v oá-eká;vá;ná- brzka-ého uvolná;ná- páetlaku, která½ mi zá-á-nal tlaá-it má;lem uá¾ i na tabulkami unavená½ mozek. Pámed oá-ima jsem od tá- chví-le má;la jen obraz Svatá- Zá;chodová- Má-sy, kterou dozajista najdu v tá- prá;zdná- hospá-dce uprostá-ed poklidná- vá-sky Kly. Pak si dá;me v tichá-m vá½á-epu horká½ á-aj a budeme pokračá-ovat v ná;á- vá½pravá;. Pohoda!

Za další zatáčkou ale Aspinka zničehonic znovu prudce zastavila a vyvalila oči. Proti nám kráčí dlouhý průvod rozveselených lidí - v modrobílých fotbalových dresech s naším znakem. Spousta dětí, spousta dospělých, balíčky, halečinky, veselice. Aspinka se stáhla do trávy na okraji cesty a začala ostentativně studovat ceduli s mapou. Znáte to když si dav rozveselených fotbalových fanoušků v újmně vysoké bílé hlavy, blondýny, tak já začnou vesele komentovat, a to ta moje plachá srna nemá ráda.

Dav jste nás prohledal kolem nás a po chvíli už šlo trochu jít, takže jsme pomalu tlačili kolobáčky dál, po trávníku podél cesty. K našemu překvapení ale dav nekončil. Před námi se objevila skupina roztomilých maforetek. Pak velká skupina dospěláků v krojích. Pak děti v krojích. Za nimi se vynořila vesnická kapela, která spustila hudbu. Pak projel starý poářínský vůz z taženými koňmi. Projela skupina hasičů v různých variacích historických uniforem. Pán na cháděch. Pak další támi poářínské vozy z různých období. Dva autobusy. A pak samozřejmě dav lidí, jak se dožkoho a jediného průchozího másta skrz vesnici sjeli lidé z celého širokého dalekého okolí. Bylo to jak z nějaké italské komedie, jak se vynořovala další a další páteřka. Už chybí jen průvod slona a skupina onglujících klaunů na monocyklech. Másto francouzských mimů v pruhovaných trikotech a s bagetou v ruce ale nás sledoval už jen koňský povoz a motorový vláček pro děti.

Malá, zezapadlá hospůdka u Martina byla samozřejmě doslova zaplavena slavícími lidmi a i kolem dokola byly stánky mástních. Nám stálo i silnička s cyklostezkou byly skoro kompletně ucpány stolečky a lavičkami a rozradostněná páteřka - rychle rozkládali další a další páteřky, aby skrz žk hrdlo vesnice fakt neprojel nikdo.

Moje krásná páteřka Svatozář chodová másy praskla jako ty svazky balíků, které oslavenci vypouštěli na oblohu. V hospodě byla fronta jak na banky a do toho se mi nechtělo. Má praskající máchováteřka musel jít trochu zapružit a vydržet.

Aspinka si po chvíli našla napsání o Oslavě 700 let, Kelské Posvěcení. Ah, tak to je! To se povede jen nám, trefit se páteřkou o klidnou a odpočinkovou vůzlet mimo civilizaci do oslav sedmistého výročí založení vesnice.

Propletly jsme se davem a před námi se objevila vůzstava traktor ZETOR, prostě daných sem tam starými veterány a mopedy. Následovala louka se stánky pro děti. Z nějakého důvodu bylo na ceduli u vstupu napsáno ZOO KLY a u toho upozornění, ať rodiče krotě svoje ratolesti. Děti v lokalitě jsou asi slušnější oddělení, když patěřka pod hlavičku zoo.

Másto pláňovaně - páteřka - pauzy a teplého áje jsme si tedy dali jen páteřku v rohlíku u jednoho stánku. Raději jsem ho ani nezapálila, abych ty velké oslavy nezakoušela másto oteklévaně ohrožující oběť - m vůz buchem ve stylu Tycho de Braheho. Aspinka z nervozity kousla do svého hotu tak mocně, že se z jeho konců áje uvolnil gejzír hořící, která jsem si postěřka - kála bundu. Když se takto páteřka obarvila a ovoněla hořící áje semenem, rozhodly jsme se, že je možná áje ukončit nás odpocinkovou vůzlet mimo civilizaci a vydat se zpět do málně - ka. Znamenalo to buď velkou objektivně ku silnici skrz okolní vesnice a nebo se procpat davem zpět. Zvolily jsme druhou možnost, protože jsme tu cestu už jednou projely a doufaly jsme, že na zbytek cyklostezky bude páteřka jít, průzdná a že tam mezi má nestihl začít koncert metalové kapely nebo vůzstava letadel.

Cesta zpět byla našitě - průzdná, i když tam na nás nějaká paní volala, že jedeme blbě. Já páteřce vůz - m, že jsme jely blbě, tak jsem to páteřce napláňovala! V jednu chvíli už jsem ale musela zastavit a zabíhnout do kálově - áka, protože už to nešlo dál. Páteřka jsem si napuštěně jak velbloud na zastávce u Nilu. Na páteřka - pauzu se mi povedlo vybrat cestu tak áhavými kopáivami, že má popávilily i páteřka kařata, ale aspoň jsem tam i zpět

bĀĀ¼ela rychleji. KdyĀ¼ jsem pak pĀ™idĀ™epla do kopĀ™iv, skoro jsem oĀ•ekĀĵvala prĀ˘vod asijskĀ½ch turistĀ˘ s fotoaparĀĵty, kterĀ½ by si fotil ĀĚĀ•eskĀ©ho big foota s holĀ½m bĀ-IĀ½m zadkemĀœ ĀĚ“ vĀĀ™te nebo ne, ale i nĀ˘co takovĀ©ho se nĀĵm jednou stalo.

ZĀĀ™ez tĀ™etĀ-

A protoĀ¼e jsem ten den nemĀ˘la podivnĀ½ch situacĀ- dost, tak jsme se po dokodrcĀĵnĀ- se do MĀ˘lnĀ-ku rozhodly zastavit jeĀĵtĀ˘ v Infocentru, abychom si koupili novĀ½ a hezĀ•Ā- magnetek na ledniĀ•ku. PĀ™i prochĀĵenĀ- obchĀ˘dku si Aspinka vĀĵimla hromĀĵdky reklamnĀ-ch prĀ˘vodcĀ˘ v holandĀĵtinĀ˘, coĀ¼ je jazyk pro tohle malĀ© stĀ™edoĀ•eskĀ© mĀ˘sto dost neobvyklĀ½. Co by dĀ˘lali HolanĀ•ani v MĀ˘lnĀ-ku? MladĀĵ prodavaĀ•ka si jejĀ-ho objevu vĀĵimla a podotkla: ĀĚTyhle broĀ¼ury uĀ¼ jsou zastaralĀ©. KlidnĀ˘ si je vemte.Āœ

JĀĵ, jako vĀ¼dy zoufale vtipnĀĵ a vĀĵeznalĀĵ, jsem pronesla k Aspince: ĀĚTa holandĀĵtina je ale stejnĀ˘ ĀĵĀ-lenej jazyk, co?Āœ

ĀĚNo, je to jak kdyĀ¼ prasata chrochtajĀ-,Āœ podotkla Aspinka.

ĀĚTo my jsme mĀ˘li v prĀĵci kolegy z NizozemĀ- a ty kdyĀ¼ spolu mluvili, to byla fakt sranda,Āœ zahĀ½kala jsem zase jĀĵ a pak jsem sama sebe pĀ™ekvapila, kdyĀ¼ jsem se snaĀ¼ila napodobit co nejchrochtavĀĵĀĀ-holandĀĵtinu. Holt unavenĀ½ mozek.

K naĀĵemu pĀ™ekvapenĀ- mĀ˘ prodavaĀ•ka nĀĵhle s Ā°smĀ˘vem opravila a Ā™ekla nĀ˘co jako: ĀĚIk denk dat Nederlands meer zo klinkt. Takhle nĀ˘jak?Ā•

ĀĚEhĀĚino,Āœ odvĀ˘tila jsem jĀ- krĀĵsnĀ½m Ā•eskĀ½m souvĀ˘tĀ-m, jako pravĀĵ filoloĀ¼ka a polyglotka.

ĀĚJĀĵ jsem napĀ˘l HolanĀ•anka,Āœ dodala mladĀĵ prodavaĀ•ka.

ĀĚAhĀĚaha,Āœ zhodnotila jsem vyĀ°stĀ˘nĀ- svĀ©ho vystoupenĀ-, kterĀ© bylo opĀ˘t jak vystĀ™iĀ¼enĀ© ze seriĀĵlu Etiketa.

No, opĀ˘t sluĀĵnĀĵ trefa! Jsme v Infocentru v MĀ˘lnĀ-ku, ke svĀ©mu vlastnĀ-mu pĀ™ekvapenĀ- tam naprosto nesmyslnĀ˘ udĀ˘Āĵme blbĀ½ humor o holandĀĵtinĀ˘ a za pultem tam sedĀ- Ā•esky mluvĀ-cĀ- HolanĀ•anka? To nevymyslĀ-Āĵ. ChvĀ-li jsem nĀ˘co hĀ½kala jako oslĀ-k, abych ten krĀĵsnĀ½ trapas trochu zmĀ˘nila a pak jsem trochu zrudĀĵ studem z infocentra vylĀ©tla jak Āĵpunt ze ĀĵampĀĵĀ˘a.

ZĀĀ™ez Ā˘tvrtĀ½

KdyĀ¼ jsme koneĀ•nĀ˘ dorazily zpĀ˘t na parkoviĀĵtĀ˘, Ā•ekalo nĀĵs tam dalĀĵĀ- zajĀ-mavĀ© pĀ™ekvĀĵpko ĀĚ“ pĀ™ed naĀĵĀ-m autem byla na asfaltu hromada kapesnĀ-kĀ˘, zamazanĀ½ch jakousi podivnou, mĀ˘kkou, hnĀ˘dou, lepkavou hmotou. JinĀ½mi slovy ĀĚ“ kousek od auta nĀĵm leĀ¼ela hromada posranĀ½ch kapesnĀ-kĀ˘ a po zemi rozmazanĀ½ exkrement. Jak nĀ˘co takovĀ©ho mohlo vzniknout mĀ˘Ā¼ete tipovat sami, jĀĵ to takĀ© nevĀ-m. Ale s Aspinkou jsme se shodly, Ā¼e zĀ™ejmĀ˘ chvilku pĀ™ed naĀĵĀ-m pĀ™Ā-chodem tam stĀĵlo auto, kde bylo malĀ© dĀ˘tĀ˘ (moĀ¼nĀĵ z tĀ˘ch bĀĀ¼eckĀ½ch zĀĵvodĀ˘ dole u Ā™eky), kterĀ© se trochu tentoĀĚpĀ™ipo. A jeden z obĀ˘tavĀ½ch rodiĀ•Ā˘ ho oĀ˘stil kapesnĀ-ky, kterĀ© pak nechal leĀ¼et na asfaltu, aby se mohl vesele rozlĀ©tnout na okolnĀ- auta.

PodstatnĀ© ale je, Ā¼e to byla jakĀĵi pĀ™edzvĀ˘st dalĀĵĀ-ho skvĀĵĀ©ho zĀĵĀĵitku, kterĀ½ mĀ˘ Ā•ekal o nĀ˘co pozdĀĵji. V romĀĵnech se tomu Ā™Ā-kĀĵ ĀĚforeshadowingĀœ ĀĚ“ napĀ™Ā-klad kdyĀ¼ autor jen tak mimodĀ˘k v romĀĵnu zmĀ˘nĀ-, Ā¼e na zdi nad krbem visĀ- brokovnice a ta pak hraje v dalĀĵĀ-m dĀĵji dĀ˘leĀ¼itou Ā°lohu.

Pro má, bylo tã-m foreshadowingem rozmazanã© hovã-nko na parkoviãitiã€!

Po pã™ã-jezdu domã- nãis uã¼ nedoãkavã, oãekãjvala naãje emotivnã- kavalã-rka Elen Ripley II. Je to zãjvislãjk a tak nãis vã-tala velmi, velmi nadãjenã. Dokonce si musela jã-t na chvã-li i odskoãit na zahradu do trãjvy, jak jã- ty emoce rozhã½baly bã™ã-ãjko. Pak za mnou nadãjenã, pã™ibãhla zpãt do pracovny a drala se mi na klã-n. Tak jsem jã- zvedla a posadila na sebe. Spokojenã, jsme spolu schroupaly kousek kolãjãe, kterã½ jsem koupila pã™i tã© tichã© a poklidnã© nãivãjtãvã, v Klech, kde zrovna slavili nejvãtãjã- oslavy za poslednã-ch sto let.

Naãje roztomilãj feneãka mi spokojenã hopkala po nohãich i po bã™ichu a kdyã¼ jsem dojedla kolãjãek, tak jako kaã¼dã½ vãrnã½ pejsek o mne ihned ztratila zãjem a bã¼ela vã-tat Aspinku, kterãj zrovna zaãala jã-st nãco jinã©ho. Jãj si pã™ekvapenã vãjimla, ã¼e mãjm po odbãhnutã- Elinky kalhoty a triãko zadãlanã© od nãjakã© marmelãjdy. Asi jak jã- vypadl kousek toho kolãjãe z tlamãkyãpoãkat, ten kolãjãe ale pã™ece nebyl povidlovã½, ale tvarohovã½ã€! Hm, co po mã mohlo takhle ãjã-lenã rozmazat povidla? Pã™izvedla jsem triãko a pã™iãichla. Niãitelka vetãelcã Ellen Ripley II. bezelstnã½ vã½razã€!

Ano, nebyla to marmelãjda! Byl to takzvanã½ ãžzbytkãjã€! Tedy to, co zbyde, kdyã¼ se pejsek ãjpatnã vykadã- a zãstanou mu zbytky na zadku. Tentokrãit bylo toho ãžzbytkãjãeã€ fakt hodnã, a byl ã™ã-dkã½ jak pudink. Holt pes nervãk. Byla to takã© zajã-mavãj teãka za zajã-mavã½m dnem, plnã½m zajã-mavã½ch nãjhod. No ã™eknãte mi ã€“ zakonãit takovã½ den tã-m, ã¼e vãjs pes posere od hlavy aã¼ k patãã€! Jak by ã™ekl pan Paroubek: ãžKdo z vãjs to mãj?ã€

Takã¼e aã¼ se vãjm nãkdy pã™ijde, ã¼e vãjs potkãjvãj ã™ada neãekanã½ch a podivnã½ch pã™ã-hod, tak si vzpomeãte na to, ã¼e tu je minimãjlnã jeden ãlovãk, kterã©mu se zã™ejmã daã™jlo jeãjtã, Iãpe neã¼ vãjm. Sociãjlnã- dementã-k, kterã½ se snaã¼ã- ukãizat na Vãjclava Klause mladãjã-ho kã™ivenã-m obliãeje na stranu. Navigaãnã- retardã-k, kterã½ vytyãã- tichou a odpoãinkovou trasu skrz bã¼eckã© zãjvody, skrz hromadnã© ochutnãjvky vã-na a skrz oslavy sedmistã©ho vã½roãã- obce. Mistr etikety, kterã½ chrochtavã paroduje holandãjtinu pã™ã-mo pã™ed Holanãankou. A nakonec ãistotnãj hospodyãka, kterãj si umã- nevãdomky rozmazat psã- hovã-nka po obleãenã- a jeãjtã to oãichãjvãj jak v tom vtipu ãžJe to hovno nebo hoã™ãice?ã€. Pã™ã-ãjtã- vã½let asi radãji neã zase od Aspinkyã€!

NIKOLA
BORNOVã